

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **A., spol. s r.o.**, K.P., IČO: X., **o schválení konečnej správy**, na odvolanie veriteľa C.M.B. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5.6.2009, č. k. 4K 22/2004-84, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5.6.2009, č. k. 4K 22/2004-84 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením schválil konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady hotových výdavkov správcu.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia uznesením zo dňa 26.8.2004, č. k. 4K/22/2004-12 súd vyhlásil na majetok úpadcu konkurz a za správkyňu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. K.H., advokátku, Š.K..

Správkyňa konkurznej podstaty predložila súdu dňa 10.3.2008 konečnú správu o speňažení a správe majetku a o vyúčtovaní odmeny a hotových výdavkov správcu konkurznej podstaty.

Námietky proti konečnej správe podal veriteľ č. 22 - C.M.B.. Namietal postup správcu konkurznej podstaty pri speňažovaní majetku konkurznej podstaty a výške kúpnej ceny a výške výdavkov konkurzného konania. Uviedol, že nimi založený majetok bol ocenený súdnym znalcom vo výške 18 925 150 Sk, súbor majetku v sume 1 818 689 Sk a výška pohľadávok

ponúknutých na odpredaj vo výške 8 751 343 Sk a celkove bol majetok ocenený na sumu 28 858 182 Sk, speňažený v 4. kole za 1 350 000 Sk, t. j. za 4,67%, t. j. hlboko pod cenu znaleckého posudku a účtovnej hodnoty, nakoľko predávané nehnuteľností sa nachádzajú v blízkosti centra P..

Na základe vznesených námietok súd vykonal pojednávanie v dňoch 27.6.2008 v neprítomnosti úpadcu a dňa 5.6.2009 v neprítomnosti veriteľa - namietateľa.

Námietky namietateľa týkajúce sa nízkej hodnoty speňaženého majetku úpadcu považoval súd právne za irelevantné. Správkyňa konkurznej podstaty postupovala v zmysle schváleného plánu speňaženia (č. l. 15) na schôdzi konkurzných veriteľov konanej dňa 2.11.2004 podľa 20a ZKV, za podmienok uvedených v § 10 ods. 2 a 7 ZKV. Majetok úpadcu speňažila v 4. kole speňažovania mimo dražby, v ktorom mohla podľa schváleného plánu speňaženia speňažiť majetok za najvyššiu ponúknutú cenu, ktorá mohla byť nižšia ako cena stanovená znalecky. Vzhľadom na to, že boli splnené všetky zákonné podmienky na speňaženie majetku úpadcu v tomto kole, súd rozhodol opatrením zo dňa 12.1.2006 (č. l. 42-43) o súhlase s predajom majetku úpadcu do konkurznej podstaty, a to podľa § 27 ZKV. Súd zároveň poukázal na vyjadrenie správkyne konkurznej podstaty vo vyhodnotení ponúk (č. l. 38-39), v ktorom poukázala na to, že ide len o jediného záujemcu o kúpu majetku z konkurznej podstaty a ponúknutá kúpna cena je primeraná. U nehnuteľnosti, relatívne nízka cena oproti znaleckému bola daná tým, že k budove nie sú prístupové cesty a prípadní záujemcovia za takéhoto právneho stavu nejavili záujem o kúpu; čo sa týka hnutelných vecí, tieto boli opotrebované a zastaralé.

Za neopodstatnenú uznal súd aj námietka namietateľa týkajúcu sa finančných prostriedkov získaných za speňaženie, resp. vymoženie pohľadávok, ako na to poukázal namietateľ v doplnení námietok. Správkyňa konkurznej podstaty na pojednávaní bez akýchkoľvek pochybností vysvetlila, že časť pohľadávok vo výške 224 208,30 Sk bola vymožená a nevymožené pohľadávky boli speňažené za 110 000 Sk. Za týchto okolností súd nemal žiadne pochybnosti o príjmovej časti týkajúcej sa pohľadávok v konečnej správe.

Za neopodstatnené považoval súd aj námietky namietateľa týkajúce sa ďalších výdavkov správcu. Odmena správkyne konkurznej podstaty bola vypočítaná v súlade s ust. § 7 vyhl. č. 389/2001 Z. z.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie konkurzný veriteľ C.B. podaním zo dňa 29.6.2009 označeným ako námietky a v záverečnom petite navrhol, aby súd konečnú správu neschválil a zaviazal SKP vrátiť majetok ocenený súdnym znalcom na 28 852 152 Sk do konkurznej podstaty.

Namieta, že v napadnutom uznesení súd I. stupňa považoval za irelevantné jeho námietky čo do predaja majetku úpadcu oceneného súdnym znalcom na sumu 28 858 182 Sk, z toho založené nehnuteľnosti v centre Prešova ocenené na 18 925 150 Sk boli odpredané za 1 200 000 Sk, čo predstavuje 6,3% hodnoty podľa znaleckého posudku. Podľa súdu I. stupňa SKP postupovala v zmysle schváleného plánu speňažovania. Avšak podľa odvolateľa SKP v súlade s plánom speňažovania z 18.4.2004 nepostupovala, pretože SKP je povinný pohľadávky úpadcu vymáhať a súbor pohľadávok, ktoré SKP predala za 110 000 Sk a súdnym znalcom ocenené na 8 751 343 Sk, neboli na prieskumnom pojednávaní deklarované ako nedobytné.

Odvolateľ sa tiež domnieva, že nehnuteľnosť bolo možné odpredať za vyššiu cenu, ak by SKP bola nedostatok prístupovej cesty k budove riešila inštitútom vecného bremena a až následne pristúpila k speňaženiu.

Správkyňa konkurznej podstaty vo vyjadrení k tomuto odvolaniu veriteľa C. uviedla, že pri speňažovaní majetku úpadcu postupovala podľa schváleného plánu speňažovania a v súlade s ním aj pohľadávky vymáhala a časť vo výške 114 208,30 Sk aj vymohla. Poukazuje na ust. § 27 ZKV, podľa ktorého sa za ťažko vymáhateľné pohľadávky považujú tie, ktoré napriek výzve neboli uhradené v lehote jedného roka po splatnosti a tvrdí, že pohľadávky odpredané ako súbor boli zväčša ťažko vymáhateľné, lebo dlžníci boli bez majetku, nevykonávali žiadnu činnosť a u mnohých chýbali účtovné doklady, čo znemožňovalo ich preukázanie.

Čo do nehnuteľností uvádza, že so zriadením vecného bremena prístupovej cesty vlastníka pozemku jeho SKP nesúhlasil a výsledok uplatnenia vzniku vecného bremena vydržaním už vzhľadom na nesplnenie podmienky desaťročnej držby by bol veľmi pochybný a uplatnenie nákladné so zreteľom na prípadne dlhé súdne konanie, čím mohlo dôjsť k poškodeniu veriteľov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu konštatoval, že napadnuté uznesenie je vecne správne a náležité odôvodnené; preto sa s ním v celom rozsahu stotožnil a v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ho ako vecne správne potvrdil.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd cituje z jeho odôvodnenia, že účtovná, resp. znalecká hodnota majetku úpadcu nie je podstatným kritériom pre speňaženie v konkurznom konaní, ale výšku kúpnej ceny stanovuje trh a ponuka

kupujúcich. Čo do výčitky správkyňi konkurznej podstaty, že sa mala usilovať o zriadenie vecného bremena prístupovej cesty k predanej nehnuteľnosti a až potom ju speňažiť, táto svoje konanie vo svojom vyjadrení k odvolaniu jasne a správne vysvetlila. Treba tiež dodať, že v zmysle § 2 ods. 2 ZKV je cieľom konkurzu dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku a že v čase vyhlásenia konkurzu vecné bremeno prístupovej cesty právne neexistovalo.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. októbra 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.